Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (osmého senátu)

4. března 2021 *

„Kasační opravný prostředek – Hospodářská a měnová unie – Bankovní unie – Ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků – Jednotný mechanismus pro řešení krizí úvěrových institucí a některých investičních podniků – Postup řešení krize – Přijetí programu řešení krize pro Banco Popular Español SA – Nařízení (EU) č. 806/2014 – Článek 24 – Nástroj převodu činnosti – Článek 21 – Odpis a konverze kapitálových nástrojů – Nástroje kapitálu tier 2 – Žaloba na neplatnost – Částečné zrušení – Neoddělitelnost – Nepřípustnost“

Ve věci C-947/19 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 23. prosince 2019,

Carmen Liaño Reig, s bydlištěm v Alcobendas (Španělsko), zastoupená F. López Antónem, abogado,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

přičemž dalším účastníkem řízení je:

Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB), zastoupený A. Valavanidou, S. Branca a J. King, jako zmocněnkyněmi, ve spolupráci s B. Meyringem a T. Klupschem, Rechtsanwälte, jakož i F. B. Fernández de Trocóniz Roblesem, abogado,

žalovaný v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (osmý senát),

ve složení N. Wahl (zpravodaj), předseda senátu, F. Biltgen a J. Passer, soudci,

generální advokátka: J. Kokott,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generální advokátky, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

* Jednací jazyk: španělština.

Rozsudek

1 Svým kasačním opravným prostředkem se Carmen Liaño Reig domáhá zrušení usnesení Tribunálu Evropské unie ze dne 24. října 2019, Liaño Reig v. SRB (T-557/17, nezveřejněné, dále jen „napadené usnesení“, EU:T:2019:771), kterým byla zamítnuta její žaloba znějící na zrušení čl. 6 odst. 1 písm. d) rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí (SRB) SRB/EES/2017/08 ze dne 7. června 2017 o programu řešení krize společnosti Banco Popular Español, SA (dále jen „Banco Popular“), v rozsahu, v němž toto ustanovení stanoví konverzi nástrojů kapitálu tier 2, identifikovaných prostřednictvím International Securities Identification Number (Mezinárodní identifikační číslo cenného papíru, ISIN) XS 0550098569, na nové akcie Banco Popular (dále jen „rozhodnutí o řešení krize“), jakož i prozatímního ocenění provedeného nezávislým odborníkem a prozatímního ocenění provedeného SRB, a na náhradu – v důsledku navrhovaného zrušení – ztráty údajně vzniklé z důvodu této konverze.

Právní rámec

Nařízení (EU) č. 806/2014

2 Článek 3 odst. 1 body 30, 40, 44, 47 a 51 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. 2014, L 225, s. 1), stanoví:

„Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

[…]

30. ‚nástrojem převodu činnosti‘ mechanismus, kterým orgán příslušný k řešení krize v souladu s článkem 24 převádí nástroje účasti vydané institucí v režimu řešení krize nebo aktiva, práva či závazky takové instituce na kupujícího, který není překlenovací institucí;

[…]

40. ‚kapitálem‘ kapitál ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 118 nařízení [Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2013, L 176, s. 1, a opravy Úř. věst. 2013, L 208, s. 68, a Úř. věst. 2013, L 321, s. 6)];

[…]

44. ‚pravomocemi k odpisu a konverzi‘ pravomoci uvedené v článku 21;

[…]

47. ‚nástroji kapitálu tier 2‘ kapitálové nástroje nebo podřízené úvěry, jež splňují podmínky stanovené v článku 63 nařízení [č. 575/2013];

[…]

51. ‚příslušnými kapitálovými nástroji‘ nástroje vedlejšího kapitálu tier 1 a nástroje kapitálu tier 2“.

3 Článek 15 odst. 1 písm. a), b), f) a g) nařízení č. 806/2014 stanoví:

„1. Při jednání v rámci postupu řešení krize uvedeného v článku 18 přijmou výbor, Rada, Komise a případně vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize veškerá vhodná opatření s cílem zajistit, aby byla opatření k řešení krize přijímána v souladu s těmito zásadami:

a) nejprve nesou ztráty akcionáři instituce v režimu řešení krize;

b) po akcionářích nesou ztráty věřitelé instituce v režimu řešení krize v souladu s pořadím priority jejich pohledávek podle článku 17, není-li v tomto nařízení výslovně stanoveno jinak;

[…]

f) pokud není v tomto nařízení stanoveno jinak, věřitelům stejné třídy se dostane rovného zacházení;

g) žádnému věřiteli nevzniknou větší ztráty, než jaké by mu vznikly, pokud by subjekt uvedený v článku 2 byl likvidován v běžném úpadkovém řízení, v souladu se zárukami stanovenými v článku 29“.

4 Článek 17 tohoto nařízení, nadepsaný „Pořadí priority pohledávek“, stanoví:

„1. Při použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů na subjekt uvedený v článku 2 tohoto nařízení, a aniž jsou dotčeny závazky vyloučené z použití tohoto nástroje podle čl. 27 odst. 3 tohoto nařízení, rozhodnou výbor, Komise nebo případně vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize o výkonu pravomocí k odpisu a konverzi včetně případného uplatnění čl. 27 odst. 5 tohoto nařízení a vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize vykonávají tyto pravomoci v souladu s články 47 a 48 směrnice [Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2014, L 173, s. 190)] v opačném pořadí priority pohledávek stanoveném jejich vnitrostátním právem, včetně ustanovení, kterými se provádí článek 108 uvedené směrnice.

2. Zúčastněné členské státy oznámí Komisi a výboru pořadí pohledávek vůči subjektům uvedeným v článku 2 ve vnitrostátním úpadkovém řízení k 1. červenci každého roku nebo neprodleně, dojde-li ke změně pořadí.

V případě použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů ručí příslušný systém pojištění vkladů za podmínek uvedených v článku 79.“

5 Článek 21 odst. 1, 7, 10 a 11 uvedeného nařízení stanoví:

„1. Výbor vykoná pravomoc k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů v rámci postupu podle článku 18 ve vztahu k subjektům a skupinám uvedeným v čl. 7 odst. 2 a k subjektům a skupinám uvedeným v čl. 7 odst. 4 písm. b) a odst. 5, pokud jsou splněny podmínky pro uplatnění zmíněných ustanovení, pouze jestliže na svém výkonném zasedání po obdržení sdělení podle druhého pododstavce nebo z vlastního podnětu dospěje k závěru, že je splněna jedna nebo více těchto podmínek:

a) bylo zjištěno, že podmínky zahájení řešení krize stanovené v článcích 16 a 18 byly splněny předtím, než byla přijata jakákoli opatření k řešení krize;

b) subjekt již nebude životaschopný, pokud se příslušné kapitálové nástroje neodepíší nebo nekonvertují na vlastní kapitál;

c) v případě příslušných kapitálových nástrojů vydaných dceřiným podnikem, jestliže jsou tyto kapitálové nástroje uznány pro účely splnění požadavků na kapitál na individuálním i na konsolidovaném základě, nebude již skupina životaschopná, pokud nebude ve vztahu k uvedeným nástrojům vykonána pravomoc k odpisu či konverzi;

d) v případě příslušných kapitálových nástrojů vydaných na úrovni mateřského podniku, jestliže jsou tyto kapitálové nástroje uznány pro účely splnění požadavků na kapitál na individuálním základě na úrovni mateřského podniku nebo na konsolidovaném základě, nebude již skupina životaschopná, pokud nebude ve vztahu k uvedeným nástrojům vykonána pravomoc k odpisu či konverzi;

e) subjekt nebo skupina vyžadují mimořádnou veřejnou finanční podporu s výjimkou případů, kdy nastane některá z okolností uvedených v čl. 18 odst. 4 písm. d) bodě iii).

Posouzení splnění podmínek uvedených v prvním pododstavci písm. a), c) a d) tohoto odstavce provede [Evropská centrální banka (ECB)] po konzultaci s výborem. Výbor rovněž může toto posouzení provést na svém výkonném zasedání.

[…]

7. Jsou-li splněny jedna nebo více podmínek uvedených v odstavci 1 tohoto článku, určí výbor jednající v rámci postupu podle článku 18, zda mají být pravomoci k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků vykonány samostatně nebo postupem podle článku 18 společně s opatřeními k řešení krize.

[…]

10. Výbor zajistí, aby vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize bezodkladně vykonaly pravomoci k odpisu či konverzi v souladu s pořadím pohledávek podle článku 17 a způsobem, který vede k těmto výsledkům:

a) položky kmenového kapitálu tier 1 se snižují jako první úměrně ke ztrátám a až do své plné výše;

b) jistina nástrojů vedlejšího kapitálu tier 1 se odepíše nebo konvertuje na nástroje kmenového kapitálu tier 1 nebo obojí, a to v rozsahu požadovaném pro dosažení účelu řešení krize uvedeného v článku 14 nebo až do plné výše příslušných kapitálových nástrojů, podle toho, která hodnota je nižší;

c) jistina nástrojů kapitálu tier 2 se odepíše nebo konvertuje na nástroje kmenového kapitálu tier 1 nebo obojí, a to v rozsahu požadovaném pro dosažení účelu řešení krize uvedeného v článku 14 nebo až do plné výše příslušných kapitálových nástrojů, podle toho, která hodnota je nižší.

11. Vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize plní pokyny výboru a vykonávají odpis nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů v souladu s článkem 29.“

6 Podle čl. 22 odst. 1 nařízení č. 806/2014 platí:

„Rozhodne-li se výbor použít nástroj k řešení krize na subjekt nebo skupinu uvedené v čl. 7 odst. 2 nebo na subjekt nebo skupinu uvedené v čl. 7 odst. 4 písm. b) a odst. 5, pokud jsou splněny podmínky pro uplatnění zmíněných ustanovení, a toto opatření k řešení krize by mělo za následek

ztráty, které by nesli věřitelé, nebo konverzi jejich pohledávek, vydá vnitrostátním orgánům příslušným k řešení krize pokyn k výkonu pravomoci k odpisu a konverzi příslušných kapitálových nástrojů podle článku 21 bezprostředně před použitím nástroje k řešení krize nebo současně s jeho použitím.“

7 Článek 24 tohoto nařízení stanoví:

„1. V rámci programu řešení krize se nástroj převodu činnosti kupujícímu, jenž není překlenovací institucí, skládá z převodu:

a) nástrojů účasti vydaných institucí v režimu řešení krize nebo

b) veškerých nebo jakýchkoli aktiv, práv nebo závazků instituce v režimu řešení krize.

2. Ve vztahu k nástroji převodu činnosti program řešení krize stanoví:

a) nástroje, aktiva, práva a závazky, jež mají být převedeny vnitrostátním orgánem příslušným k řešení krize, v souladu s čl. 38 odst. 1 a 7 až 11 směrnice [2014/59];

b) obchodní podmínky, které zohledňují okolnosti, náklady a výdaje vzniklé v procesu řešení krize, kterými se řídí převod uskutečňovaný vnitrostátním orgánem příslušným k řešení krize v souladu s čl. 38 odst. 2, 3 a 4 směrnice [2014/59];

c) zda může být pravomoc k převodu vykonána vnitrostátním orgánem příslušným k řešení krize v souladu s čl. 38 odst. 5 a 6 směrnice [2014/59] více než jednou;

d) opatření pro uvedení na trh, jež přijímá vnitrostátní orgán příslušný k řešení krize ve vztahu k uvedenému subjektu nebo uvedeným nástrojům, aktivům, právům a závazkům v souladu s čl. 39 odst. 1 a 2 směrnice [2014/59];

e) zda by splnění uvedených požadavků pro uvedení na trh ze strany vnitrostátního orgánu příslušného k řešení krize pravděpodobně ohrozilo dosažení účelu řešení krize podle odstavce 3 tohoto článku.

3. Výbor použije nástroj převodu činnosti, aniž by splnil požadavky pro uvedení na trh podle odst. 2 písm. e), pokud shledá, že by splnění uvedených požadavků pravděpodobně ohrozilo jeden nebo více účelů řešení krize, a zejména pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) domnívá se, že existuje podstatné ohrožení finanční stability, způsobené nebo zhoršené selháním nebo pravděpodobným selháním instituce v režimu řešení krize, a

b) domnívá se, že by splnění uvedených požadavků pravděpodobně oslabilo účinnost nástroje převodu činnosti při řešení tohoto ohrožení nebo dosažení účelu řešení krize uvedeného v čl. 14 odst. 2 písm. b).“

Nařízení č. 575/2013

8 Článek 4 odst. 1 bod 118 nařízení č. 575/2013 definuje pojem „kapitál“ jako „součet kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2“.

9 Článek 63 písm. n) tohoto nařízení, ve znění použitelném ke dni přijetí rozhodnutí o řešení krize, stanoví:

„Kapitálové nástroje a podřízené půjčky lze považovat za nástroje zahrnované do kapitálu tier 2, pokud jsou splněny tyto podmínky:

[…]

n) pokud nástroje nevydává přímo instituce nebo pokud podřízené půjčky nezískává přímo instituce, musí být splněny obě tyto podmínky:
   i) nástroje jsou vydány nebo podřízené půjčky získány prostřednictvím subjektu zahrnutého do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2;
   ii) výnosy jsou okamžitě, bez omezení a v podobě, která splňuje podmínky stanovené v tomto odstavci, k dispozici instituci.“

Skutečnosti předcházející sporu

10 Skutečnosti předcházející sporu jsou shrnuty v bodech 1 až 11 napadeného usnesení následovně:

„1 Žalobkyně, Carmen Liaño Reig, byla před přijetím programu řešení krize pro [Banco Popular] majitelkou dluhopisu s nominální hodnotou 50 000 eur vydaného společností BPE Financiaciones, SA, s označením [ISIN] XS 0550098569.

2 Dne 7. června 2017 přijal [SRB] na základě [nařízení č. 806/2014] rozhodnutí [o řešení krize].

3 Před přijetím rozhodnutí o řešení krize došlo k ocenění Banco Popular v souladu s článkem 20 nařízení č. 806/2014. Toto ocenění zahrnuje dvě zprávy, které jsou přílohou rozhodnutí o řešení krize. První zprávu o ocenění (dále jen ‚ocenění 1‘) ze dne 5. června 2017 vypracoval SRB na základě čl. 20 odst. 5 písm. a) nařízení č. 806/2014 a jejím cílem bylo poskytnout informace ke zjištění, zda jsou splněny podmínky zahájení řešení krize, jak jsou definovány v čl. 18 odst. 1 nařízení č. 806/2014. Druhou zprávu o ocenění (dále jen ‚ocenění 2‘) ze dne 6. června 2017 vypracoval nezávislý odborník […] podle čl. 20 odst. 10 nařízení č. 806/2014. Cílem ocenění 2 bylo posoudit hodnotu aktiv a závazků Banco Popular, posoudit, jak by bylo zacházeno s akcionáři a věřiteli, pokud by Banco Popular byla předmětem běžného úpadkového řízení, jakož i poskytnout informace umožňující přijmout rozhodnutí týkající se akcií a nástrojů účasti, které mají být převedeny, a umožňující SRB určit, co představuje obchodní podmínky pro účely nástroje převodu činnosti.

4 V článku 5 odst. 1 rozhodnutí o řešení krize SRB rozhodl, že:

‚nástroj k řešení krize použitý v případě Banco Popular spočívá v převodu činnosti podle článku 24 nařízení č. 806/2014 prostřednictvím převodu akcií na nabyvatele. Odpis a konverze kapitálových nástrojů se provedou bezprostředně před použitím nástroje převodu činnosti.‘

5 Článek 6 rozhodnutí o řešení krize se týká odpisu kapitálových nástrojů a nástroje převodu činnosti. V odstavci 1 tohoto článku SRB uvedl, jaká opatření přijal na základě své pravomoci k odpisu stanovené v článku 21 nařízení č. 806/2014.

6 V článku 6 odst. 1 rozhodnutí o řešení krize tak SRB rozhodl:
   a) nejprve odepsat nominální hodnotu základního kapitálu Banco Popular ve výši 2 098 429 046 eur, což vede ke zrušení 100 % akcií Banco Popular;

b) dále konvertovat celou jistinu nástrojů vedlejšího kapitálu tier 1 vydaných Banco Popular, které jsou v oběhu ke dni rozhodnutí o řešení krize, na nově vydané akcie Banco Popular, ‚nové akcie I';
c) poté odepsat nominální hodnotu ‚nových akcií I' na nulu, což vede ke zrušení 100 % těchto ‚nových akcií I',
d) nakonec konvertovat celou jistinu nástrojů kapitálu tier 2 vydaných Banco Popular, které jsou v oběhu ke dni rozhodnutí o řešení krize, na nově vydané akcie Banco Popular, ‚nové akcie II'. Dotčené nástroje kapitálu tier 2 se konvertují na ‚nové akcie II'.

7 Článek 6 odst. 3 rozhodnutí o řešení krize stanoví, že tato opatření spočívající v odpisu a konverzi jsou založena na ocenění 2, podepřeném výsledky transparentního a otevřeného procesu prodeje realizovaného španělským orgánem příslušným k řešení krize, Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (FROB, Fond pro řádnou restrukturalizaci bank).

8 V článku 6 odst. 5 rozhodnutí o řešení krize SRB uvedl, že vykonává pravomoci, které mu byly svěřeny článkem 24 odst. 1 písm. a) nařízení č. 806/2014 týkajícím se převodu činnosti, a nařídil, aby ‚nové akcie II' byly převedeny na Banco Santander, SA, nezatížené žádným právem či výsadou třetí osoby, za zaplacení kupní ceny ve výši 1 eura. Je upřesněno, že nabyvatel již s převodem souhlasil.

9 Dne 7. června 2017 přijala […] [K]omise rozhodnutí (EU) 2017/1246, kterým se schvaluje program řešení krize pro Banco Popular [SA] (Úř. věst. 2017, L 178, s. 15).

10 Téhož dne přijal FROB v souladu s článkem 29 nařízení č. 806/2014 opatření nezbytná k provedení rozhodnutí o řešení krize. V rámci toho FROB schválil převod nových akcií Banco Popular, které jsou výsledkem konverze nástrojů kapitálu tier 2, na Banco Santander.

11 Dne 28. září 2018 se Banco Santander v návaznosti na fúzi sloučením stala univerzální právní nástupkyní Banco Popular."

Žaloba k Tribunálu a napadené usnesení

11 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 17. srpna 2017 podala navrhovatelka žalobu směřující ke zrušení čl. 6 odst. 1 písm. d) rozhodnutí o řešení krize v rozsahu, v němž toto ustanovení stanoví konverzi nástrojů kapitálu tier 2 s označením ISIN XS 0550098569 na nové akcie Banco Popular, jakož i prozatímního ocenění provedeného nezávislým odborníkem a prozatímního ocenění provedeného SRB, a požadující náhradu – v důsledku navrhovaného zrušení – ztráty údajně vzniklé z důvodu této konverze

12 Dne 14. února 2018 Tribunál v rámci organizačních procesních opatření upravených v článku 89 jeho jednacího řádu vyzval SRB, aby předložil některé dokumenty. SRB této žádosti ve stanovené lhůtě vyhověl.

13 Dne 6. července 2018 Tribunál v rámci organizačních procesních opatření upravených v článku 89 jeho jednacího řádu položil účastníkům řízení písemné otázky týkající se zejména právního zájmu navrhovatelky na podání žaloby a její aktivní legitimace. Účastníci řízení na tyto otázky odpověděli ve stanovené lhůtě.

14 Dne 17. května 2019 položil Tribunál v rámci organizačních procesních opatření upravených v článku 89 jeho jednacího řádu účastníkům řízení písemné otázky týkající se přípustnosti žaloby. Tyto otázky se týkaly zejména částečného zrušení rozhodnutí o řešení krize a oddělitelnosti některých ustanovení tohoto rozhodnutí. Účastníci řízení na tyto otázky odpověděli ve stanovené lhůtě.

15 Napadeným usnesením Tribunál na základě článku 129 svého jednacího řádu rozhodl usnesením s odůvodněním o tom, zda jsou splněny nepominutelné podmínky řízení, a žalobu odmítl jako zjevně nepřípustnou, aniž rozhodl o žalobních důvodech uplatněných navrhovatelkou.

16 Pokud jde zaprvé o návrh na částečné zrušení rozhodnutí o řešení krize, Tribunál za tím účelem připomněl, že podle judikatury (rozsudek ze dne 16. července 2015, Komise v. Rada, C-425/13, EU:C:2015:483, bod 94 a citovaná judikatura) je částečné zrušení unijního aktu možné pouze v rozsahu, v němž jsou prvky, jejichž zrušení je požadováno, oddělitelné od zbytku tohoto aktu. Tribunál rovněž uvedl, že tento požadavek oddělitelnosti není splněn, jestliže částečné zrušení aktu způsobí změnu jeho podstaty. Ověření oddělitelnosti sporných ustanovení s sebou nese přezkum významu těchto ustanovení, aby bylo možné posoudit, zda by jejich zrušení změnilo ducha a podstatu rozhodnutí, jehož zrušení je požadováno. Tribunál konečně uvedl, že jelikož mu byl předložen návrh na částečné zrušení rozhodnutí, je třeba ověřit, zda je takové částečné zrušení možné. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být totiž žaloba odmítnuta jako nepřípustná, jelikož Tribunál nemůže rozhodnout o neplatnosti aktu jako celku, pokud mu byl předložen pouze návrh na prohlášení částečné neplatnosti, jinak rozhodne *ultra petita*.

17 Tribunál tedy za účelem určení, zda je ustanovení rozhodnutí o řešení krize, jehož zrušení je požadováno, a sice ustanovení, které stanoví konverzi nástrojů kapitálu tier 2 držených navrhovatelkou, oddělitelné od celého programu řešení krize Banco Popular, připomněl, že cenné papíry vydané společností BPE Financiaciones a držené navrhovatelkou jsou nástroje kapitálu tier 2 společnosti Banco Popular, které jsou uvedeny v čl. 6 odst. 1 písm. d) rozhodnutí o řešení krize mezi nástroji kapitálu tier 2 společnosti Banco Popular, které mají být odepsány a konvertovány na „nové akcie II“. V tomto ohledu Tribunál dodal, že podle článku 6 rozhodnutí o řešení krize vyžadoval použitý nástroj řešení krize, a sice převod činnosti, v případě Banco Popular nejprve konverzi všech nástrojů kapitálu tier 2 uvedených v rozhodnutí o řešení krize na „nové akcie II“. Tribunál dále uvedl, že podle čl. 6 odst. 3 rozhodnutí o řešení krize byla tato opatření spočívající v odpisu a konverzi založena na ocenění 2, podepřeném výsledky transparentního a otevřeného prodeje realizovaného FROB. Vzhledem k tomu, že Banco Santander navrhla, že koupí akcie společnosti Banco Popular za cenu 1 euro, což znamenalo mimo jiné konverzi 100 % nástrojů kapitálu tier 2 Banco Popular, byla přitom konverze všech těchto nástrojů nezbytným předpokladem prodeje společnosti Banco Santander, k němuž by nemohlo dojít za stejných podmínek, kdyby některé nástroje kapitálu tier 2 v oběhu ke dni rozhodnutí o řešení krize nebyly konvertovány. Nakonec Tribunál odmítl ostatní argumenty uplatněné navrhovatelkou, pokud jde o oddělitelnost rozhodnutí o konverzi nástrojů kapitálu tier 2 od celého rozhodnutí o řešení krize.

18 Pokud jde zadruhé o návrh na zrušení ocenění 1 a 2, Tribunál měl za to, že vzhledem k tomu, že návrh na částečné zrušení rozhodnutí o řešení krize byl odmítnut jako nepřípustný, musí být tento návrh rovněž prohlášen za nepřípustný.

19 Pokud jde zatřetí o návrh na náhradu, Tribunál měl za to, že jelikož návrh na zrušení byl odmítnut jako nepřípustný, musí být tento návrh rovněž odmítnut, aniž je dotčena možnost navrhovatelky podat později případnou žalobu na náhradu škody.

Návrhová žádání účastníků řízení

20 Svým kasačním opravným prostředkem C. Liaño Reig navrhuje, aby Soudní dvůr:

– vyhověl kasačnímu opravnému prostředku a zrušil napadené usnesení, pokud jde o odmítnutí žaloby podané k Tribunálu pro nepřípustnost a uložení náhrady nákladů řízení navrhovatelce, jak stanoví body 1 a 3 výroku tohoto usnesení, a

– vydal konečné rozhodnutí ve věci předložené Tribunálu, a vyhověl v plném rozsahu návrhovým žádáním uvedeným v žalobě, pokud bude mít za to, že to soudní řízení dovoluje, a pokud tomu tak nebude, aby vrátil věc zpět Tribunálu k rozhodnutí, přičemž o nákladech řízení bude rozhodnuto později.

21 SRB navrhuje, aby Soudní dvůr:

– kasační opravný prostředek zamítl a

– uložil navrhovatelce náhradu nákladů tohoto řízení a řízení před Tribunálem.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

22 Na podporu svého kasačního opravného prostředku uplatňuje navrhovatelka čtyři důvody. V rámci prvního důvodu, rozděleného do osmi částí, navrhovatelka zpochybňuje napadené usnesení v rozsahu, v němž měl Tribunál za to, že ustanovení, jehož zrušení bylo požadováno, nelze oddělit od ostatních částí programu řešení krize bez změny podstaty tohoto rozhodnutí. V rámci druhého důvodu, rozděleného do tří částí, navrhovatelka zpochybňuje napadené usnesení v rozsahu, v němž měl Tribunál za to, že částečné zrušení rozhodnutí o řešení krize je v rozporu se zásadou rovného zacházení s věřiteli stejné třídy. V rámci třetího důvodu navrhovatelka zpochybňuje nepřípustnost návrhu na zrušení ocenění 1 a 2. Konečně v rámci čtvrtého důvodu navrhovatelka zpochybňuje nepřípustnost návrhu na náhradu.

K první, třetí, čtvrté a šesté až osmé části prvního důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

23 V první, třetí, čtvrté a šesté až osmé části prvního důvodu, které je třeba přezkoumat společně a v prvé řadě, navrhovatelka uvádí, že napadené usnesení, a zejména jeho body 30 a 35, 31 a 32, 40 a 42, jsou stiženy vadou spočívající v nedostatku odůvodnění a že Tribunál neodpověděl na některé její argumenty.

24 Tribunál podle ní neidentifikoval podstatu rozhodnutí o řešení krize, neodůvodnil tvrzení, že konverze dluhopisů společnosti BPE Financiaciones na akcie společnosti Banco Popular je podstatná pro převod celého jejího základního kapitálu na společnost Banco Santander, ani nevysvětlil, proč je argumentace navrhovatelky „nelogická“. Tribunál rovněž neuvedl jasně, na jakém objektivním kritériu založil nepřípustnost žaloby. Podle navrhovatelky Tribunál kromě toho neodůvodnil svůj závěr, že pro účely převodu celého základního kapitálu Banco Popular na Banco Santander bylo před použitím nástroje řešení krize spočívajícího v převodu činnosti nezbytné provést konverzi všech nástrojů kapitálu tier 2. Konečně Tribunál podle ní neodůvodnil zamítnutí několika jejích tvrzení týkajících se neplatnosti ocenění 2, nevýznamné hodnoty jí vlastněných cenných papírů s ohledem na všechny kapitálové nástroje Banco Popular, které byly odepsány a konvertovány, jakož i použití čl. 21 odst. 1 písm. c) nařízení č. 806/2014.

25 SRB argumentaci navrhovatelky zpochybňuje.

Závěry Soudního dvora

26 Nejprve je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury povinnost Tribunálu uvést odůvodnění znamená, že z odůvodnění rozsudku musí jasně a jednoznačně vyplývat úvahy Tribunálu tak, aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí daného rozhodnutí a Soudní dvůr mohl vykonat přezkum (rozsudek ze dne 16. července 2020, Inclusion Alliance for Europe v. Komise, C-378/16 P, EU:C:2020:575, bod 95 a citovaná judikatura).

27 Podle rovněž ustálené judikatury Soudního dvora v oblasti kasačních opravných prostředků dále platí, že odůvodnění rozhodnutí Tribunálu může být implicitní za podmínky, že umožní zúčastněným seznámit se s důvody, o které se Tribunál opírá, a Soudnímu dvoru disponovat poznatky dostatečnými k tomu, aby mohl vykonat svůj přezkum (rozsudek ze dne 16. července 2020, Nexans France a Nexans v. Komise, C-606/18 P, EU:C:2020:571, bod 101 a citovaná judikatura). Povinnost uvést odůvodnění tedy Tribunálu neukládá, aby poskytl vysvětlení, ve kterém by se vyčerpávajícím způsobem postupně zabýval každou z úvah uvedených účastníky sporu (rozsudek ze dne 25. června 2020, SATCEN v. KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, bod 96 a citovaná judikatura).

28 Konečně povinnost Tribunálu uvést odůvodnění je třeba odlišit od otázky opodstatněnosti odůvodnění, na kterém je založeno napadené usnesení [v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 18. června 2015, Ipatau v. Rada, C-535/14 P, EU:C:2015:407, bod 37, a ze dne 30. dubna 2019, Itálie v. Rada (Kvóta pro rybolov mečouna obecného), C-611/17, EU:C:2019:332, bod 48], takže skutečnost, že Tribunál dospěl ve věci samé k odlišnému závěru než navrhovatelka, nemůže sama o sobě způsobit nedostatek odůvodnění tohoto usnesení (rozsudek ze dne 20. května 2010, Gogos v. Komise, C-583/08 P, EU:C:2010:287, bod 35 a citovaná judikatura).

29 Pokud jde o první a třetí část prvního důvodu kasačního opravného prostředku, navrhovatelka Tribunálu vytýká, že v bodě 40 napadeného usnesení neidentifikoval podstatu rozhodnutí o řešení krize, a tudíž nezohlednil judikaturu, podle které je při posuzování přípustnosti návrhu na částečné zrušení unijního aktu třeba určit, podle objektivního kritéria, zda by takové zrušení změnilo podstatu dotčeného aktu.

30 V tomto ohledu je třeba zaprvé uvést, že Tribunál v bodech 27 až 36 napadeného usnesení posoudil oddělitelnost čl. 6 odst. 1 písm. d) rozhodnutí o řešení krize, jehož zrušení navrhovatelka požadovala.

31 Za tímto účelem Tribunál analyzoval ustanovení tohoto rozhodnutí a vyvodil z nich, že odpis a konverze všech nástrojů vedlejšího kapitálu tier 1 a konverze všech nástrojů kapitálu tier 2 byly předpokladem pro provedení nástroje převodu činností, a že konverze všech nástrojů kapitálu tier 2 společnosti Banco Popular byla nezbytným předpokladem uskutečnění prodeje společnosti Banco Santander.

32 I když to Tribunál výslovně neuvedl, takové skutečnosti ukazují obsah a podstatu rozhodnutí o řešení krize. Kromě toho tato analýza Tribunálu svědčí o tom, že Tribunál tím v souladu s judikaturou (rozsudek ze dne 6. prosince 2012, Komise v. Verhuizingen Coppens, C-441/11 P, EU:C:2012:778, bod 38) posoudil na základě objektivního kritéria, a sice obsahu rozhodnutí o řešení krize, zda část tohoto rozhodnutí, jehož zrušení je požadováno, je oddělitelná od zbytku uvedeného rozhodnutí, a zda by částečné zrušení tohoto rozhodnutí způsobilo změnu jeho podstaty.

33 Zadruhé je třeba uvést, že cílem bodu 40 napadeného usnesení je odpovědět na argument navrhovatelky připomenutý v bodě 39 tohoto usnesení, a nikoli *stricto sensu* posoudit oddělitelnost čl. 6 odst. 1 písm. d) rozhodnutí o řešení krize. Na rozdíl od toho, co tvrdí navrhovatelka, Tribunál nadto v bodě 40 uvedeného usnesení jasně a jednoznačně uvádí, z jakého důvodu označuje její argument za „nelogický“. Z druhé věty tohoto bodu, uvozené ostatně výrazem „totiž“, tak vyplývá, že

tento argument je „nelogický“, neboť pokud by nedošlo ke konverzi cenných papírů držených navrhovatelkou na „nové akcie II“, nebylo by možné mít za to, že veškerý základní kapitál společnosti Banco Popular byl převeden na společnost Banco Santander.

34 První a třetí část prvního důvodu kasačního opravného prostředku je tedy třeba zamítnout.

35 V rámci čtvrté části prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka tvrdí, že body 30 a 35 napadeného usnesení nedostatečně odůvodňují nezbytnost konverze všech nástrojů kapitálu tier 2 jako předpokladu pro použití nástroje řešení krize spočívajícího v převodu činnosti.

36 V tomto ohledu je třeba rovnou zdůraznit, že Tribunál se v bodě 30 napadeného usnesení omezil na určení podstaty rozhodnutí o řešení krize, když připomněl obsah článku 6 tohoto rozhodnutí, aniž jakkoli posuzoval nutnost konverze všech nástrojů kapitálu tier 2 jako nezbytného předpokladu pro použití nástroje řešení krize.

37 Pokud jde o bod 35 napadeného usnesení, Tribunál v něm uvádí, že z důvodů, které právě uvedl, byla konverze všech nástrojů kapitálu tier 2 společnosti Banco Popular nezbytným předpokladem uskutečnění prodeje společnosti Banco Santander, že k tomuto prodeji by nemohlo dojít za stejných podmínek, kdyby některé nástroje kapitálu tier 2 v oběhu ke dni rozhodnutí o řešení krize nebyly konvertovány, a že zrušení konverze některých z těchto nástrojů by mohlo změnit podstatu rozhodnutí o řešení krize.

38 Tento bod tedy nelze chápat odděleně od bodů 28 až 34 napadeného usnesení, které mu předcházejí a v nichž Tribunál v souladu s požadavky připomenutými v bodě 26 tohoto rozsudku uvedl důvody, které jej vedly k závěru, že konverze všech nástrojů kapitálu tier 2 byla nezbytným předpokladem pro použití nástroje řešení krize.

39 Z toho vyplývá, že na rozdíl od toho, co tvrdí navrhovatelka, je závěr Tribunálu uvedený v bodě 35 napadeného usnesení dostatečně odůvodněn.

40 Navrhovatelka rovněž tvrdí, že se Tribunál v bodě 35 napadeného usnesení dopustil nesprávného právního posouzení, jelikož s ohledem na různé argumenty, které uvedla, bylo důvodné dospět k závěru, že kdyby dluhopisy společnosti BPE Financiaciones nebyly konvertovány na akcie Banco Popular, Banco Santander by neupustila od předložení své nabídky na převzetí činnosti Banco Popular, ani nesnížila nabídnutou kupní cenu, takže konverze dluhopisů společnosti BPE Financiaciones na akcie Banco Popular neznamenala změnu podmínek prodeje akcií společnosti Banco Popular společnosti Banco Santander, a že navrhované zrušení nemělo žádný dopad na podstatu rozhodnutí o řešení krize.

41 V tomto ohledu je třeba uvést, že navrhovatelka se dovolává argumentů uplatňovaných v souvislosti s legalitou ustanovení rozhodnutí o řešení krize. Otázku legality tohoto rozhodnutí je však třeba odlišit od otázky přípustnosti návrhu na částečné zrušení uvedeného rozhodnutí, takže v rámci posouzení přípustnosti žaloby na neplatnost podané proti tomuto rozhodnutí není Tribunál povinen posuzovat argumenty uplatněné vůči jeho legalitě a odpovídat na ně.

42 Navrhovatelka tudíž nemůže Tribunálu vytýkat, že se dopustil nesprávného právního posouzení a porušil povinnost uvést odůvodnění, když neposoudil argumenty týkající se legality rozhodnutí o řešení krize.

43 Čtvrtá část prvního důvodu kasačního opravného prostředku tedy musí být zamítnuta.

44 Pokud jde o šestou a osmou část prvního důvodu kasačního opravného prostředku, navrhovatelka tvrdí, že Tribunál v bodech 31 a 32 napadeného usnesení nezohlednil její tvrzení týkající se ocenění 2 a že rovněž ignoroval její tvrzení ohledně použití čl. 21 odst. 1 písm. c) nařízení č. 806/2014 v souvislosti se splněním podmínky oddělitelnosti.

45 Zaprvé je třeba připomenout, že v bodech 31 a 32 napadeného usnesení se Tribunál omezil na uvedení ustanovení rozhodnutí o řešení krize, a zejména jeho čl. 6 odst. 4.

46 Třebaže při tom Tribunál zmínil ocenění 2, je nutno konstatovat, že navrhovatelka mu vytýká, že při posuzování přípustnosti jejího návrhu na částečné zrušení rozhodnutí o řešení krize nezohlednil některé argumenty proti legalitě tohoto rozhodnutí uvedené v replice.

47 Jak přitom vyplývá z bodu 41 tohoto rozsudku, v rámci posouzení přípustnosti žaloby na neplatnost podané proti unijnímu aktu je třeba odlišovat otázku legality tohoto aktu od otázky přípustnosti návrhu na částečné zrušení uvedeného rozhodnutí.

48 Zadruhé je třeba uvést, že v odpovědi na otázku 2 položenou v rámci organizačního procesního opatření ze dne 17. května 2019 navrhovatelka sdělila, že jak uvedla v bodě 37 repliky, i když dluhopisy vystavené společností BPE Financiaciones byly považovány za příslušný kapitálový nástroj a i když opatření k řešení krize mohlo být použito na kapitálové nástroje vydané dceřinou společností, na které se nevztahuje nařízení č. 806/2014, toto nařízení v čl. 21 odst. 1 písm. c) pro odpis a konverzi dluhopisů vyžaduje, aby skupina přestala být životaschopná, nebude-li vykonána pravomoc k odpisu nebo konverzi kapitálových nástrojů vydaných dceřinou společností.

49 Je pravda, že se Tribunál v napadeném usnesení k tomuto argumentu navrhovatelky výslovně nevyjádřil.

50 Je však třeba uvést, že Tribunál v bodě 42 napadeného usnesení jasně a jednoznačně uvedl důvody, proč je třeba odmítnout argument, podle kterého by neprovedení konverze cenných papírů držených navrhovatelkou nebránilo převodu všech akcií na společnost Banco Santander za stejných podmínek.

51 Kromě toho Tribunál v bodech 43 až 51 napadeného usnesení právně dostačujícím způsobem uvedl důvody, proč dodržování zásady rovnosti mezi všemi věřiteli stejné třídy a článek 21 nařízení č. 806/2014 nebrání tomu, aby se rozhodnutí o řešení krize týkalo takových kapitálových nástrojů, jako jsou nástroje držené navrhovatelkou, a sice nástrojů kapitálu tier 2 společnosti Banco Popular vydaných dceřinou společností, kterou uvedená společnost zcela vlastní.

52 Z toho vyplývá, že v souladu s judikaturou připomenutou v bodě 27 tohoto rozsudku měl Tribunál implicitně za to, že tvrzení navrhovatelky týkající se použití čl. 21 odst. 1 písm. c) nařízení č. 806/2014 neumožňuje prokázat, že čl. 6 odst. 1 písm. d) rozhodnutí o řešení krize, jehož zrušení navrhovatelka požadovala, je od tohoto rozhodnutí oddělitelný.

53 Je ostatně třeba ještě uvést, že toto tvrzení navrhovatelky, podle kterého nebyly splněny podmínky stanovené tímto nařízením pro odpis a konverzi dotčených kapitálových nástrojů, se týkalo legality čl. 6 odst. 1 písm. d) rozhodnutí o řešení krize, a nikoli otázky oddělitelnosti tohoto ustanovení. Tribunálu proto nelze vytýkat, že na něj výslovně neodpověděl.

54 Šestou a osmou část prvního důvodu kasačního opravného prostředku je tedy třeba zamítnout.

55 Pokud jde o sedmou část prvního důvodu kasačního opravného prostředku, navrhovatelka tvrdí, že bod 42 napadeného usnesení je stižen nesprávným právním posouzením kvůli nedostatečnému odůvodnění. Tribunál podle ní neodůvodnil odmítnutí jejího argumentu uvedeného v bodě 41 napadeného usnesení ani nutnost konverze všech kapitálových nástrojů před provedením nástroje převodu celého základního kapitálu společnosti Banco Popular na společnost Banco Santander.

56 V rozsahu, v němž navrhovatelka tvrdí, že bod 42 napadeného usnesení je stejně nedostatečně odůvodněn jako bod 30 tohoto usnesení, stačí připomenout, jak Soudní dvůr uvedl v bodě 36 tohoto rozsudku, že se Tribunál v bodě 30 uvedeného usnesení omezil na určení podstaty rozhodnutí o řešení krize, když připomněl obsah článku 6 rozhodnutí o řešení krize.

57 Dále je třeba uvést, že Tribunál v bodě 42 napadeného usnesení argument navrhovatelky odmítl, když uvedl, že skutečnost, že cenné papíry, které držela, představovaly pouze nízkou částku, je irelevantní, jelikož výkon pravomoci k odpisu a konverzi před převodem musel zahrnovat všechny kapitálové nástroje společnosti Banco Popular.

58 Z toho vyplývá, že Tribunál odmítnutí argumentu navrhovatelky odůvodnil. Navrhovatelka kromě toho nemůže tvrdit, že Tribunál neodůvodnil nutnost konverze všech kapitálových nástrojů před provedením nástroje převodu činnosti prostřednictvím převodu celého základního kapitálu společnosti Banco Popular na společnost Banco Santander, jelikož takové odůvodnění je výslovně uvedeno v bodech 28 až 35 napadeného usnesení.

59 Sedmá část prvního důvodu kasačního opravného prostředku tedy musí být zamítnuta.

60 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba zamítnout první, třetí, čtvrtou a šestou až osmou část prvního důvodu kasačního opravného prostředku jako neopodstatněné.

Ke druhé části prvního důvodu kasačního opravného prostředku a k druhému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

61 V druhé části prvního důvodu a v druhém důvodu navrhovatelka tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že čl. 6 odst. 1 písm. d) rozhodnutí o řešení krize není od tohoto rozhodnutí oddělitelný.

62 Bod 40 napadeného usnesení je podle navrhovatelky nesprávný, jelikož Tribunál nezohlednil údaje týkající se hodnoty nástrojů kapitálu tier 2 uvedených v čl. 6 odst. 1 písm. d) rozhodnutí o řešení krize, u nichž došlo ke konverzi na akcie společnosti Banco Popular. Navrhovatelka se kromě toho neomezila na tvrzení, že na společnost BPE Financiaciones nemůže být uplatněno řešení krize, a nikdy netvrdila, že tento subjekt je předmětem programu řešení krize, nýbrž uvedla, že nařízení č. 806/2014, a zejména jeho článek 21 týkající se výkonu pravomoci ke konverzi a odpisu kapitálových nástrojů, se na něj nevztahuje. Tribunál se podle ní dopustil nesprávného právního posouzení rovněž v bodech 45 a 46 napadeného usnesení tím, že neoprávněně použil obecnou zásadu řešení krize stanovenou v čl. 15 odst. 1 písm. f) nařízení č. 806/2014 na dluhopisy vydané společností BPE Financiaciones, ačkoli tento subjekt nespadá do působnosti tohoto nařízení a tato zásada se na něj nevztahuje. Tribunál se podle navrhovatelky konečně dopustil nesprávného právního posouzení v bodech 44 až 46 a v bodě 51 napadeného usnesení, když na dluhopisy společnosti BPE Financiaciones neprávem použil zásadu rovného zacházení.

63 SRB argumentaci navrhovatelky zpochybňuje.

Závěry Soudního dvora

64 Úvodem je třeba zdůraznit, že rozhodnutí o řešení krize má dvě části. V článcích 1 až 4 tohoto rozhodnutí, které tvoří jeho „hlavu I“, uvedl SRB, proč musí v případě společnosti Banco Popular dojít k řešení krize. V článcích 5 až 7 uvedeného rozhodnutí, které tvoří jeho „hlavu II“, popsal SRB nástroj k tomuto řešení krize. Konkrétně článek 5 rozhodnutí o řešení krize uvádí použitý nástroj k řešení

krize, v daném případě nástroj převodu činnosti, a článek 6 tohoto rozhodnutí upřesňuje, že před převodem uplatní SRB svou pravomoc k odpisu a konverzi kapitálových nástrojů společnosti Banco Popular.

65 Pokud jde o čl. 6 odst. 1 písm. d) rozhodnutí o řešení krize, jehož zrušení požadovala navrhovatelka, SRB v něm uvedl, že všechny nástroje kapitálu tier 2 společnosti Banco Popular musí být odepsány a konvertovány na „nové akcie II“, a sestavil seznam těchto nástrojů zahrnující nástroje kapitálu tier 2 vydané společností BPE Financiaciones, s označením ISIN XS 0550098569.

66 Z toho vyplývá, že cílem žaloby podané k Tribunálu bylo zrušení individuální položky seznamu příslušných kapitálových nástrojů uvedených v čl. 6 odst. 1 písm. d) rozhodnutí o řešení krize.

67 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora je částečné zrušení unijního aktu možné pouze v rozsahu, v němž jsou prvky, jejichž zrušení je požadováno, oddělitelné od zbytku tohoto aktu. Soudní dvůr opakovaně rozhodl, že tento požadavek není splněn, jestliže by částečné zrušení aktu způsobilo změnu jeho podstaty (rozsudek ze dne 9. listopadu 2017, SolarWorld v. Rada, C-204/16 P, EU:C:2017:838, bod 36 a citovaná judikatura).

68 Z toho plyne, že ověření oddělitelnosti částí unijního aktu předpokládá přezkum dosahu uvedených částí, aby bylo možné posoudit, zda by jejich zrušení změnilo ducha a podstatu tohoto aktu (rozsudek ze dne 9. listopadu 2017, SolarWorld v. Rada, C-204/16 P, EU:C:2017:838, bod 37 a citovaná judikatura).

69 V projednávaném případě nejsou tyto podmínky splněny.

70 Části rozhodnutí o řešení krize týkající se odpisu a konverze kapitálových nástrojů totiž nelze oddělit od ostatních částí tohoto rozhodnutí, a zejména od volby použít nástroj k řešení krize spočívající v převodu činnosti.

71 Podstata takového rozhodnutí o řešení krize, jako je rozhodnutí dotčené v projednávané věci, zahrnuje nejen volbu nástroje k řešení krize, ale i rozhodnutí spojit jej s výkonem pravomoci k odpisu a konverzi kapitálových nástrojů, jakož i způsob jejich provedení.

72 Jak Soudní dvůr uvedl v bodech 31 a 32 tohoto rozsudku, Tribunál se tudíž nedopustil nesprávného právního posouzení, když dospěl k závěru, že čl. 6 odst. 1 písm. d) rozhodnutí o řešení krize je neoddělitelně spjat se samotnou podstatou rozhodnutí o řešení krize a že částečné zrušení tohoto rozhodnutí by ohrozilo podstatu uvedeného rozhodnutí, které předpokládá, že u všech nástrojů kapitálu tier 2 společnosti Banco Popular dojde k odpisu a následné konverzi na „nové akcie II“.

73 Zaprvé z ustanovení čl. 15 odst. 1 písm. b) ve spojení s článkem 17, čl. 21 odst. 10 písm. c) a čl. 22 odst. 1 nařízení č. 806/2014 vyplývá, že pokud je vůči subjektu přijato opatření k řešení krize, odpis kapitálových nástrojů závisí na úrovni ztrát tohoto subjektu. Úplný odpis nástrojů kapitálu tier 2 je tedy nutný, pokud ztráty dosahují této úrovně priority pohledávek.

74 Zadruhé nástroj k řešení krize zvolený v projednávané věci, a sice nástroj převodu činnosti, předpokládá soulad nabídky s poptávkou, takže zpochybnění odpisu a konverze takového nástroje kapitálu tier 2, jako je nástroj, kterého se týká návrh na zrušení, by nutně zasáhlo do ceny navrhované společností Banco Santander, a tedy do převodu činnosti na tento subjekt a použití nástroje k řešení krize.

75 Toto posouzení není zpochybněno argumentem navrhovatelky, že Tribunál se v bodě 40 napadeného usnesení dopustil pochybení, když nezohlednil údaje týkající se hodnoty nástrojů kapitálu tier 2 uvedených v čl. 6 odst. 1 písm. d) rozhodnutí o řešení krize, u nichž došlo ke konverzi na akcie Banco Popular.

76 Vymezení nástrojů kapitálu tier 2, u nichž má před uplatněním nástroje k řešení krize dojít k odpisu nebo konverzi, je totiž v souladu s čl. 15 odst. 1 písm. b), článkem 17 a čl. 21 odst. 10 písm. c) nařízení č. 806/2014 dáno úrovní ztrát subjektu, jakož i pravidly týkajícími se priority pohledávek.

77 Dále na rozdíl od toho, co tvrdí navrhovatelka, bez ohledu na hodnotu každého z těchto kapitálových nástrojů nelze mít za to, že došlo ke konverzi všech nástrojů uvedených v čl. 6 odst. 1 písm. d) rozhodnutí o řešení krize, pokud jeden z těchto nástrojů představující byť i nevýznamnou část uvedených nástrojů nebyl odepsán. Jak totiž správně zdůraznil Tribunál, v takovém případě by nebylo možné mít za to, že veškerý základní kapitál společnosti Banco Popular byl převeden na společnost Banco Santander.

78 Rovněž je třeba odmítnout argument navrhovatelky, podle kterého se Tribunál v bodech 48 a 51 napadeného usnesení dopustil nesprávného posouzení jejích argumentů, jelikož se neomezila pouze na tvrzení, že na společnost BPE Financiaciones nemohlo být uplatněno řešení krize, a nikdy netvrdila, že tento subjekt byl předmětem programu řešení krize, nýbrž uvedla, že tento subjekt vzhledem ke své činnosti nepatří mezi instituce uvedené v čl. 1 odst. 1 směrnice 2014/59 a v článku 2 nařízení č. 806/2014, na které se tyto akty, a zejména článek 21 uvedeného nařízení, vztahují.

79 V tomto ohledu je třeba uvést, že v odpovědi na první otázku písm. b) organizačního procesního opatření Tribunálu ze dne 17. května 2019 navrhovatelka uvedla, že existuje zásadní objektivní rozdíl mezi dluhopisy vydanými společností BPE Financiaciones a ostatními nástroji kapitálu tier 2 konvertovanými na základě čl. 6 odst. 1 písm. d) rozhodnutí o řešení krize na akcie Banco Popular. Navrhovatelka zejména uvedla, že tyto dluhopisy jsou jediným nástrojem kapitálu tier 2 konvertovaným na akcie Banco Popular, které byly vydány subjektem, a sice společností BPE Financiaciones, jenž nemůže být předmětem řešení krize.

80 Tribunál se však tím, že v bodě 48 napadeného usnesení uvedl, že navrhovatelka tvrdila, že neprovedení konverze cenných papírů vydaných společností BPE Financiaciones, které držela, je slučitelné s dodržením zásady rovného zacházení mezi věřiteli stejné třídy, a dovolávala se objektivního rozdílu mezi cennými papíry, které držela, a ostatními nástroji kapitálu tier 2, u nichž došlo ke konverzi, spočívajícího v tom, že cenné papíry, které držela, nebyly vydány společností Banco Popular, nýbrž společností BPE Financiaciones, a že tento vydávající subjekt nesplňoval podmínky k tomu, aby byl předmětem řešení krize, nedopustil nesprávného posouzení tvrzení navrhovatelky.

81 Pokud jde o bod 51 napadeného usnesení, Tribunál v něm uvedl, že argument navrhovatelky, podle kterého neprovedení konverze cenných papírů vydaných společností BPE Financiaciones, které držela, je slučitelné s dodržováním zásady rovného zacházení s věřiteli stejné třídy, vychází ze záměny. Tribunál konkrétně uvedl, že jelikož pravomoc ke konverzi a odpisu stanovená v článku 21 nařízení č. 806/2014, je vykonávána ve vztahu ke kapitálovým nástrojům subjektu, který je předmětem řešení krize, tedy v projednávané věci společnosti Banco Popular, skutečnost, že tyto nástroje byly vydány dceřinou společností, která je zcela vlastněna společností Banco Popular, neznamená, že subjekt, který tyto nástroje vydal, je předmětem programu řešení krize, a nezakládá rozdílnou situaci v porovnání s ostatními nástroji kapitálu tier 2 společnosti Banco Popular. Tribunál se tím nedopustil nesprávného posouzení tvrzení navrhovatelky.

82 Argument navrhovatelky, podle kterého se Tribunál v bodech 45 a 46 napadeného usnesení dopustil nesprávného právního posouzení tím, že neoprávněně použil na dluhopisy vydané společností BPE Financiaciones, subjektem nespadající do působnosti nařízení č. 806/2014, obecnou zásadu řešení krize stanovenou v čl. 15 odst. 1 písm. f) tohoto nařízení, musí být rovněž odmítnut.

83 V tomto ohledu je třeba připomenout, že v bodech 45 a 46 napadeného usnesení Tribunál konstatoval, že obecná zásada řešení krize zakotvená v čl. 15 odst. 1 písm. f) nařízení č. 806/2014, podle které se věřitelům stejné třídy dostane rovného zacházení, by byla zpochybněna, kdyby bylo možné zrušit

rozhodnutí o řešení krize pouze v rozsahu, v němž stanoví konverzi některých nástrojů kapitálu tier 2. Tribunál na základě toho dospěl k závěru, že tato zásada brání rovněž zrušení konverze některých nástrojů kapitálu tier 2.

84 Takový závěr nepředstavuje nesprávné právní posouzení.

85 Článek 2 bod 47 nařízení č. 806/2014 totiž stanoví, že pro účely tohoto nařízení se „nástroji kapitálu tier 2“ rozumí kapitálové nástroje nebo podřízené úvěry, jež splňují podmínky stanovené v článku 63 nařízení č. 575/2013. Podle tohoto ustanovení lze nástroje, které nejsou vydány přímo institucí, nebo podřízené úvěry, které nejsou získány přímo institucí, splňují-li určité podmínky, považovat za nástroje kapitálu tier 2.

86 Z toho vyplývá, že pravomoc ke konverzi a odpisu stanovená v článku 21 nařízení č. 806/2014 nezávisí na tom, který subjekt vydal dluhopisy, ale na charakteristikách těchto dluhopisů.

87 Vzhledem k tomu, že navrhovatelka před Tribunálem ani před Soudním dvorem nezpochybnila, že cenné papíry vydané společností BPE Financiaciones představují nástroje kapitálu tier 2 společnosti Banco Popular a nevznesla žádnou výtku vůči bodu 28 napadeného usnesení, nezpochybňuje, že tyto cenné papíry představují kapitálový nástroj instituce, která je předmětem řešení krize.

88 Tribunál tedy správně uvedl, že použitelný právní rámec umožňuje považovat cenné papíry vydané společností BPE Financiaciones za nástroje kapitálu tier 2 a že na takové nástroje se může vztahovat pravomoc k odpisu a konverzi podle článku 21 nařízení č. 806/2014 a zásada rovnosti všech věřitelů stejné třídy zakotvená v čl. 15 odst. 1 písm. f) nařízení č. 806/2014.

89 Konečně je třeba odmítnout argument navrhovatelky, podle kterého se Tribunál v bodech 44 až 46 a 51 napadeného usnesení dopustil nesprávného právního posouzení a pochybení v odůvodnění tím, že neprávem použil zásadu rovného zacházení na dluhopisy vydané společností BPE Financiaciones.

90 Je totiž třeba připomenout, že v bodech 44 až 46 napadeného usnesení měl Tribunál za to, že držitelé nástrojů kapitálu tier 2 instituce představují třídu věřitelů, se kterými musí být v rámci výkonu pravomoci SRB k odpisu a konverzi kapitálových nástrojů zacházeno stejným způsobem. Z toho vyvodil, že tato obecná zásada rovnosti v oblasti řešení krizí by byla zpochybněna, kdyby bylo možné zrušit rozhodnutí o řešení krize pouze v rozsahu, v němž stanoví konverzi některých nástrojů kapitálu tier 2, a tedy zásada rovnosti všech věřitelů stejné třídy brání rovněž zrušení konverze pouze některých nástrojů kapitálu tier 2.

91 V bodě 51 uvedeného usnesení Tribunál uzavřel své posouzení tohoto argumentu navrhovatelky a uvedl, že tento argument vychází ze záměny. Zdůraznil, že pravomoc ke konverzi a odpisu stanovená v článku 21 nařízení č. 806/2014 byla vykonávána ve vztahu ke kapitálovým nástrojům subjektu, který byl předmětem řešení krize, tedy v projednávané věci společnosti Banco Popular. Dodal, že skutečnost, že tyto nástroje byly vydány dceřinou společností zcela vlastněnou společností Banco Popular, neznamenala, že subjekt, který tyto nástroje vydal, byl předmětem programu řešení krize, a nemohla založit rozdílnou situaci v porovnání s ostatními nástroji kapitálu tier 2 společnosti Banco Popular.

92 V rozsahu, v němž navrhovatelka vytýká Tribunálu, že neodpověděl na některá její tvrzení, je třeba připomenout, že v souladu s body 26 až 28 a bodem 41 tohoto rozsudku není Tribunál povinen odpovědět na všechny argumenty, které před ním byly vzneseny, a konkrétně argumenty týkající se legality ustanovení, jehož zrušení je navrhováno. Vzhledem k tomu, že analýza oddělitelnosti ustanovení je prováděna ve fázi posuzování přípustnosti žaloby, je totiž posouzení argumentů uplatněných ohledně legality dotčeného aktu předčasné, stejně jako případná odpověď na ně.

93 Navrhovatelka se nadto omezuje na uplatnění takových argumentů a na tvrzení, že jelikož je čl. 6 odst. 1 písm. d) rozhodnutí o řešení krize protiprávní, je toto ustanovení oddělitelné od zbývající části tohoto rozhodnutí, aniž konkrétně dokládá rozdíly mezi držiteli dluhopisů vydaných společností BPE Financiaciones a držiteli jiných nástrojů kapitálu tier 2 uvedených v tomto ustanovení, které by odůvodňovaly odlišné zacházení s nimi a částečné zrušení rozhodnutí o řešení krize.

94 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba druhou část prvního důvodu kasačního opravného prostředku a druhý důvod kasačního opravného prostředku zamítnout jako neopodstatněné.

K páté části prvního důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

95 V páté části prvního důvodu navrhovatelka tvrdí, že se Tribunál tím, že v bodech 33 a 34 napadeného usnesení vycházel ze závazné nabídky předložené společností Banco Santander dne 7. června 2017, ačkoli tento dokument nebyl založen do spisu, dopustil nesprávného právního posouzení a porušil právo na obhajobu. Dále Tribunálu vytýká, že nepřijal organizační procesní opatření za účelem nápravy tohoto nedostatku spisu. Konečně tvrdí, že v této souvislosti a s ohledem na význam, který Tribunál této nabídce přiznal, by jí to, že by o této nabídce věděla, umožnilo prokázat, jak vyplývá z poznámky pod čarou 37 dupliky, kterou předložil SRB Tribunálu, že společnost Banco Santander v uvedené nabídce neformulovala žádnou podmínku nebo požadavek týkající se nástrojů kapitálu tier 2, které mají být konvertovány.

96 SRB argumentaci navrhovatelky zpochybňuje.

Závěry Soudního dvora

97 Zaprvé, pokud jde o tvrzení navrhovatelky, že Banco Santander neformulovala žádnou podmínku nebo požadavek týkající se nástrojů kapitálu tier 2, které mají být konvertovány, a že Tribunál zkreslil nabídku předloženou společností Banco Santander dne 7. června 2017, musí být taková argumentace odmítnuta. Jak totiž zdůrazňuje sama navrhovatelka, neměl Tribunál k tomuto dokumentu přístup.

98 Zadruhé je třeba připomenout, že pouze Tribunál je oprávněn posoudit, zda je případně nezbytné doplnit poznatky, které má k dispozici o věcech, které mu jsou předloženy (rozsudek ze dne 24. září 2009, Erste Group Bank a další v. Komise, C-125/07 P, C-133/07 P, C-135/07 P a C-137/07 P, EU:C:2009:576, bod 319 a citovaná judikatura). Navrhovatelka proto nemůže Tribunálu vytýkat, že nepožádal SRB o předložení této nabídky.

99 Zatřetí je třeba konstatovat, že Tribunál vycházel ze závazné nabídky společnosti Banco Santander nepřímo a jeho závěry se zakládají na jiných dokumentech založených do spisu v dané věci.

100 Tribunál sice v bodech 33 a 34 napadeného usnesení skutečně zmínil závaznou nabídku společnosti Banco Santander, avšak nehovořil o obsahu této nabídky, nýbrž o informacích uvedených v rozhodnutí o řešení krize týkajících se uvedené nabídky a informacích předložených ze strany SRB.

101 Z průvodního dopisu FROB ze dne 6. června 2017, zmíněného v rozhodnutí o řešení krize, jakož i v bodech 33 a 34 napadeného usnesení, který navrhovatelka založila do spisu a který se nachází na internetové stránce SRB, kromě toho vyplývá, že nabídka společnosti Banco Santander musela nutně odpovídat údajům uvedeným v tomto průvodním dopise. Tento průvodní dopis přitom uváděl, že u všech nástrojů kapitálu tier 2 vyjmenovaných v jeho příloze 2, včetně nástrojů držených navrhovatelkou, musí dojít ke konverzi na akcie a poté k jejich převodu na společnost Banco Santander.

102 Okolnost, že nabídka společnosti Banco Santander nebyla založena do spisu, tudíž nepředstavuje porušení práva navrhovatelky na obhajobu.

103 Z toho plyne, že pátá část prvního důvodu kasačního opravného prostředku musí být zamítnuta jako neopodstatněná.

Ke třetímu a čtvrtému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

104 Třetím důvodem navrhovatelka zpochybňuje nepřípustnost návrhu na zrušení ocenění 1 a 2 a čtvrtým nepřípustnost návrhu na náhradu. Uvádí, že tyto nepřípustnosti jsou v bodech 55 a 66 napadeného usnesení odůvodněny pouze nepřípustností návrhu na částečné zrušení rozhodnutí o řešení krize. Kdyby tedy bylo zrušeno zamítnutí posledně uvedeného návrhu, návrh na zrušení ocenění 1 a 2, jakož i návrh na náhradu by měly být shledány přípustnými.

105 SRB argumentaci navrhovatelky zpochybňuje.

Závěry Soudního dvora

106 Je třeba konstatovat, že navrhovatelka neuvedla na podporu třetího a čtvrtého důvodu žádný samostatný argument, ale omezila se na tvrzení, že pokud by bylo vyhověno prvnímu a druhému důvodu kasačního opravného prostředku a zamítnutí návrhu na částečné zrušení Tribunálem by bylo zrušeno, měl by být návrh na zrušení ocenění 1 a 2, jakož i návrh na náhradu shledán přípustným.

107 Vzhledem k tomu, že první a druhý důvod kasačního opravného prostředku byly zamítnuty jako neopodstatněné, musí být jeho třetí a čtvrtý důvod rovněž zamítnut, a kasační opravný prostředek musí být tudíž zamítnut v plném rozsahu.

K nákladům řízení

108 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora rozhodne Soudní dvůr o nákladech řízení, není-li kasační opravný prostředek opodstatněný. Podle čl. 138 odst. 1 tohoto jednacího řádu, který se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 tohoto jednacího řádu, se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

109 Vzhledem k tomu, že SRB požadoval náhradu nákladů řízení a navrhovatelka neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené SRB.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (osmý senát) rozhodl takto:

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) Carmen Liaño Reig se ukládá náhrada nákladů řízení.

Podpisy